

TRINGAN VAPPURETKI TARTTOON 30.4.-3.5.2015

Roland Vösa (opas)	Tõnu Reinsoo (kuljettaja)	Sirkku Levosalo	Rainer Mantila
Jouni Rytönen	Tuija Karinkanta	Jaana Sarvala	Jussi Hukari
Pirjo Heikkinen	Anna-Maija Myllynen	Esa Heinänen	Sirpa Ahonen
Aimo Hoffrén	Marjatta Mikkola	Christer Nyman	Jyrki Erikäinen
Raimo Vetri	Sisko Puustinen	Marjatta Uotila	Päivi Aarnio
Pekka Vasankari	Luukas Vasankari	Mari Luukko	Marko Aho
Esko-Matti Pulkkinen	Olli Kruuna	Heli Siikamäki	Sinikka Mononen

Retken osallistajat ja retken runsaslukuisin laji, tundrahanhi. 1.5.2015 © Marko Aho

Tringan kevään retki suuntautui poikkeuksellisesti tänä vuonna Kaakkois-Viroon. Lumien sulaessa lukemattomilta soilta puskevat sulamisvedet puroja ja sivujokia myöten Emajokeen saaden sen tulvimaan tavattoman laajalla alueella. Nouseva vesi peittää alleen niin peltoja kuin suuria metsäalueita. Tartumaata voikin luonnehtia keväällä eräänlaisena Emajoen jatkomona. Tulva tarjoaa oivat ruokailuolosuhteet vesi- ja kahlaajalinnuille. Tartumaa onkin tundrahanhen tärkeimpiä levähdyspaikkoja niiden matkalla Siperian laajalle tundralle. Alueella pysähtyy suurin määrin toki muitakin idempänä pesiviä lajeja, kuten pikkujoutsenia. Kaakkoinen sijainti takaa myös paremmat mahdollisuudet havaita Suomessa harvalukuisia lajeja, kuten mustatiiroja ja sitruunavästäräkkejä. Yhdistettynä alueen lukuisiin kala-altaisiin, Tartumaa on mitä parhaimpia ja monipuolisimpia lintupaikkakeskittymiä koko Viron alueella.

Tringan retkellä majoituttiin kolme yötä Ilmatsalu motellissa, Tartosta luoteeseen parikymmentä kilometriä. Retkeily tapahtui Tarton parhaimmilla lintupaikoilla jotka sijaitsevat suhteellisen lähellä toisiaan, joten bussissa istumista kertyi retken aikana vähän. Retkeä edeltävä sää oli varsin suotuisa, viikon puhaltanut lämmin kaakkoistuuli oli tuonut alueelle hyviä määriä kaakkoisia lajeja. Kaiken kaikkiaan kevät on ollut lämmin.

Torstai 30.4.2015

Helsingin Länsisatamasta lähdettiin Tallinkin Superstarilla klo.16:30 ja Tallinnaan saavuttiin klo.18:30. Bussiin noustuamme kävimme sataman Rimissä hakemassa paikallisia virvokkeita ja pientä purtavaa jonka jälkeen jatkettiin matkaa suoraan majapaikkaamme. Matkalla Ilmatsaluun jokainen sai veikata retken lajimäärää. Lajimäärä liikkui noin 90-160 välillä, eli odotukset olivat kovia!

Majapaikkamme kala-aitaiden äärellä, Ilmatsalu motell. 1.5.2015 © Esa Heinänen

Perjantai 1.5.2015

Retken ensimmäisellä kohteella, Aardlan pohjoispuolella. 1.5.2015 © Esa Heinänen

Aamulla söimme aamiaisen puoli kuudelta ja sen jälkeen lähdettiin pääpelipaikoille, eli Aardlan tulvajärvelle. Ajoimme ensin Aardlan pohjoispuoleiselle katselupaikalle josta pääsee kävelemään vanhaa patotietä lähemmäs järven pohjoispäätä. Ei kulunut montaakaan hetkeä kun jo ensimmäinen mustatiira havaittiin kauempana järven päällä. Ensimmäisessä kanavassa odotti heinätavikoiras ja muutama harmaasorsa lensi ylitse. Muutaman askeleen edempänä

havaittiin retken ensimmäinen sitruunavästäräkki, joka antoi kyllä odottaa vielä hetken ennen kunnollista näyttäytymistä. Kävelimme patotietä niin pitkälle kuin pääsi, kunnes tulvavesi pysäytti matkan. Paikalle päästyä lensi samassa vaaleavatsainen nuori sirosuohaukka selän takaa pudottautuen lähes saman tien kauemmas pusikkoon. Lintu vaikutti kovin arosuohaukalta, mutta varma lajimääritys piti valitettavasti jättää. No, hyvää kannattaa aina odottaa...

Lajitykitystä sen kuin jatkui, ruskosuohaukkoja, pikkulokkeja, pajulintu ja kymmeniä mustatiiroja. Lintupaljoudesta aisti, että olemme todella hyvässä lintupaikassa! Aikaisesta keväästä huolimatta ainakin Aardlassa tuntui myös hanhia riittävän, välillä taivaalle nousi 2000-5000 linnun parvia. Turhat pelot hanhettomasta Tartumaasta sai kyllä heittää romukoppaan ja nopeasti.

Pikkulokki ylempänä ja naurulokki alempana. Huomaa pikkulokin pienempi koko, musta pää, tumma siiven alapinta ja valkoiset siivenkärjet. Aardlajärvellä pikkulokkeja havaittiin useita kymmeniä. 1.5.2015 © Marko Aho

Patotieltä siirryimme takaisin bussille ja sieltä kävelimme muutama sata metriä Aardlajärven lintutornille. Tornilla uusia lajeja tuli roppakaupalla kun pussitiainen tuli heti näyttäytymään lähipajuihin, pensaskerttuja lauloi useampi, käenpiika kiikitti ja tiltalti tiputteli. Täällä nähtiin paremmin sittiksiä kun pariskunta pyöri tornin niityllä.

Näkyvimmat ja kuuluvimmat linnut olivat kuitenkin valtavat hanhiparvet joiden tundrahanhipitoisuus oli yli 95 %. Aardlajärvellä hanhia lepäili siinä määrin, että tilaa muille vesilinnuille ei juuri riittänyt. Mustatiiroja järvellä lenteli 40-50 ja hanhia lepäili 9000. Läheisellä niityllä tepasteli mullikoiden seurana kymmenittäin keltavästäräkkejä.

Sitruunavästäräkki viiden metrin päässä. 1.5.2015 © Marko Aho

Pussitaisia oli useampikin tornin lähetyvillä. 1.5.2015 © Marko Aho

Viron lintumäärät saattavat ottaa joskus koville. Voipuneet Tuija, Jaana ja Christer kevätaurinon lämmössä Aardlajärven lintutornilla. 1.5.2015 © Esa Heinänen

Lintutornilta lähdettiin bussilla tekemään lenkki Aardlajärven ympäri. Pysähdyimme järven etelä- ja länsipäässä. Hanhiparvia riitti edelleen mainiosti ja niitä arvioitiin lepällevän järven tuntumassa peräti 15 000 yksilöä! Tundrahanhien seassa liikkui jonkun verran metsähanhia ja vielä vähemmän valkuposkihanhia. Uusia lajeja saatiin järven länsireunalta mm. nuolihaukka.

Iltapäivällä siirryimme pienelle kävelyllä Ropka-Ihasten altaalle, joka sijaitsee heti Aardlan pohjoispuolella. Vanhan patotien varrella mutkittellee joki jossa on usein havaittu kuningaskalastaja. Patotien alun rehevässä lehdossa havaittiin pussitiainen, pikkutikka, nokkavarpunen ja todennäköinen viitatiainen joka jäi harmillisesti varmistumatta. Paikalla lauloi myös sirittäjä ja kirjosiippo. Lämmin ja suojainen lehdonreuna osoittautui varsinaiseksi hyönteissyöjien mekaksi. Paikalla viihtyivät myös villisiat lukuisista kaivuukuopista päätellen.

Ropka-Ihasten patotien päässä avautuu maisema joen luhdalle ja eteläpuolen tekoaltaalle. 1.5.2015 © Marko Aho

Patotien päässä, joen luhdalla havaittiin yksinäinen heinätavikoiras, mutta mielenkiintoisempi havainto tehtiin tekoaltaan puolella. Yhdellä altaan multakassoilla havaittiin retken ainoaksi jäänyt selkälokki. Lokki ei ollut mikä tahansa selkälokki, vaan tuhkaselkälokki. Tuhkaselkälokit ovat selkäpuolelta nimensä veroisesti tuhkanharmaita, mutta edelleen keltajalkaisia. Tuhkaselkälokkeja tavataan sekä läntistä (*Larus fuscus graellsii*), että itäistä (*Larus f. heuglini*) alalajia. Alalajien erottaminen toisistaan on kuitenkin haastavaa, mutta sijainnin perusteella lintu kuuluu oletettavasti itäiseen, Pohjois-Venäjällä ja Siperiassa pesivään kantaan.

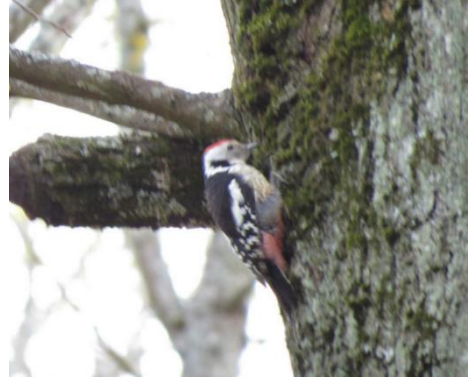
Tuhkaselkälokki vasemmalla ylhäällä. Muut lokit ovat harmaalokkeja. 1.5.2015 © Marko Aho

Iltapäivän viimeisenä retkikohteena oli Raadin hautausmaa kaupungin luoteispuolella. Tähtäimessä oli löytää hautausmaalta tammitikka joita pesii

paikalla useampi pari. Hautausmaa on laaja ja vihreä. Sopivaa tammitikalle vanhaa puustoa on kaikkialla. osoittautui käynnin väärtiksi, sillä paikan esteettisyyden lisäksi havaitsimme joukon mielenkiintoisia lajeja. Löysimme pähkinänakkelin pesän, 2 käenpiikaa, soidintavia nokkavarpusia ja pienen etsinnän jälkeen saimme kaivettua myös tammitikan esiin!

Nokkavarpuset soitimella. 1.5.2015 © Marko Aho

Tammitikka. 1.5.2015 © Marko Aho

Raadinhautausmaa on todellakin käymisen arvoinen paikka. Hautausmaalta palattiin suoraan majataloon jossa naisten saunavuoro oli jo alkanut kuudelta. Päivä ei suinkaan päättynyt tähän, vaan illallinen syötiin etuajassa jo kahdeksalta ja iltahuudon jälkeen yhdeksän maissa lähdettiin Käreveren luhdalle kuuntelemaan heinäkurppien soidinta. Valitettavasti päivän aikana tuuli oli yltynt kohtuuttoman kovaksi. Illalla puhalteli tuuli edelleen sen verran reippaasti joten heinäkurpat jäivät tämän illan osalta kuulematta. Kaikkia kurppia ei tuuli sen sijaan haitannut, sekä matkalla että Käreveressä lensi soidinlentoaan useampi lehtokurppa. Päivän lajimääräksi tuli 98.

Marjatalla ja Eskolla tammitikka kiikarissa. 1.5.2015 © Roland Vösa

Marjatta, Päivi ja Sissi tulossa hautausmaalta. 1.5.2015 © Roland Vösa

Känpiikkoja huuteli useampi yksilö Raadin hautausmaalla. 1.5.2015 © Rami Vetri

Lauantai 2.5.2015

Mustatiira Ilmatsalun kala-altaalla. 2.5.2015 © Esa Heinänen

Päivälle oli luvattu sadetta, joten parasta oli aamusta pysytellä kotinurkilla. Majapaikka sijaitsi tämän suhteen erinomaisella paikalla. Ilmatsalun kala-altaille oli kävelyä vain muutama sata metriä.

Ennen kuin ehdimme edes kala-altaille, löytyi tien toisella puolella olevasta puistosta viitatiainen ja nuori mustaleppälintukoiras. Altaille ehdittyä alkoikin sadekuurojen jakso jota kesti aamupäivään asti.

Ilmatsalun seutu osoittautui varsin monipuoliseksi retkeilykohteeksi. Varsinaiset kala-altaat houkuttelevat hyvin kahlaajia, petolintuja ja hyönteissyöjiä. Alueen ympäri kulkevalla luontopolulla taas kohtaa hyvin kosteikko- ja metsälintuja. Vietimme aamun ensitunnit kala-altailta jossa kuulumme useita satakieliä, mustapääkertun, käen, rautiaisia ja peukaloisia. Myös sitruunavästäräkki näyttäytyi jälleen. Jalohaikaroita lenteli toistakymmentä altaiden välillä. Kostean ilman takia altaan tuntumassa oli suuri haarapääskyparvi hyönteisjahdissa, niiden seassa myös törmä- ja räystäspääskyjä.

**Pussitiainen pesällään. Urakka on vasta alussa, pesän rakentaminen saattaa kestää kokonaisen viikon. 2.5.2015
© Marko Aho**

Mustatiiroja pääsi täällä näkemään aivan eri tavalla, sillä linnut saalistivat patotien välittömässä läheisyydessä pienillä kala-altailta ihmisistä juuri välittämättä. Nopean lentotapansa takia tiirat olivat varsin haasteellisia kuvauskohteita.

**Rami paraatipaikalla mustatiiroja kuvaamassa, muut seuraavat patotieltä tiirojen kevyttä lentoa. 2.5.2015 ©
Roland Vösa**

Patotien päässä oleva lintutorni oli harmittavasti korjauksen alla. Tornin juurelta pystyi kuitenkin havainnoimaan patotien molemmille puolille. Kaulushaikaran puhaltelu kuului muutaman kerran patotielle samoin metsäkivisen kauaskantoinen laulu.

Sadetta pitämässä Ilmatsalun lintutornilla. 2.5.2015 © Raimo Vetri

Tornin itäpuolella oli kala-allas osin kuivana ja se houkuttelikin suokukkoja ja liroja hyvin puoleensa. Uutena lajina täältä saimme pikkutyllin lietteiltä.

Lintutornilta lähdimme kiertämään viiden kilometrin luontopolkua Ilmatsalun ympäri. Luontopolku seurasi aluksi joen vartta josta se kääntyi tulvametsän kautta kuivalle maalle ja lopulta peltojen välistä takaisin maantielle ja Ilmatsalun kylään.

Ilmatsalun luontopolulla, täältä matka jatkui tulvametsään. Joki oli kuin tehty kuningaskalastajalle, mutta...
2.5.2015 © Marko Aho

Anna-Maija ja Sirkku vaihtamassa sadesäässä retkiruokia Kotkan nuotiopaikalla. 2.5.2015 © Roland Vösa

Majapaikalle päästyä saimme tiedon että yksi retkeläisistä joka ei ollut lähtenyt kiertämään luontopolkua Ilmatsalun ympäri, oli sillä välin viety ambulanssilla Tarton sairaalaan. Lyhyen aamupäivätauon jälkeen lähdimme käymään Tarton kaupungissa ja saimme tietää, onneksi että retkeläisen tila oli vakaa ja illaksi hän pääsikin tulemaan jo takaisin majapaikkaamme. Hyvin menneestä tilanteesta voi kiittää saattajaksi lähtenyttä retkeläistä ja majapaikan henkilökunnan ja kuljettajan ripeää toimintaa.

Sillä aikaa kun suurin osa ryhmästä kiersi luontopolkua, oli kala-aitailla havaittu ylilentävä haarahaukka, retkelle uusi laji!

Valkoselkätikan valtakuntaa. Kaakkois-Virolaista tulvametsää Ilmatsalussa. 2.5.2015 © Marko Aho

Laeva, Valmaotsa põlder, Tarton monipuolisimpia tulvapeltoja. 2.5.2015 © Marko Aho

Iltapäivän retkikohteeksi valikoitui Hollywoodin alapuoliset Laevan pellot. Laeva sijaitsee Tallinna-Tartto maantien välittömässä läheisyydessä, majapaikastamme noin puolen tunnin ajomatkan päässä. Tulva oli sopivasti nostanut vedenpintaa niityille ja pelloille ja tämä oli tietenkin lintujen kannalta erinomainen asia.

Bussi jätettiin Hollywoodin mäen kahvilan pihaan josta saattoi tankata kofeiinia ja muita virvokkeita. Tosin kahvilanpitäjä oli perin nyreä yllättäen saapuneesta isosta ryhmästä, mutta suostui silti myymään meille kahvia ja pullaa. Kahvilan pihasta tarvitsi vain nousta kumpareen toiselle puolelle niin sieltä avautuivat jo hyvät näkymät Laevan pelloille.

Anna-Maija ja Rainer kahvilla Hollywoodin mäen kahvilalla. 2.5.2015 © Roland Vösa

Ensimmäisellä tulvaniityllä oli erityisen hyvin suokukkoja ja vikloja. Seuraavaksi alkoi valkoviklojen kova läpikäynti ja monta hetkeä ei kulunutkaan kun ensimmäinen lampiviklo löytyi! Pian paikalle tuli myös toinen yksilö, ilmeisesti siis pesivä pari.

Suokukkojen seasta löytyi pian myös retken ensimmäinen mustapyrstökuiri. Yhteensä kuireja oli niityllä 7 yksilön parvi.

Tulvivalla kosteikolla havaittiin lisäksi 2 mustavikloa, 100 liroa, 6 metsävikloa, 300 suokukkoa ja 7 pikkutylliä. Muutama kalasääski ja merikotka nähtiin saalistavan tulvapeltojen yllä. Uusia retken lajeja tuli ensimmäistensä lisäksi 5 kapustarintaa ja sinisuohaukka. Laevassa iltapäivä kului lintupaljouden keskellä huomaamattoman nopeasti. Pian olikin aika palata majapaikkaan sillä kuudelta oli alkamassa miesten saunavuoro. Sää selkiintyi sen verran, että saunan jälkeen päätettiin tehdä vielä lyhyt retki puistoon ja kala-altaille ennen illallista.

Liro oli tulvapelton yksi runsaslukuisimpia ja kuuluvimpia kahlaajia. 2.5.2015 © Rami Vetri

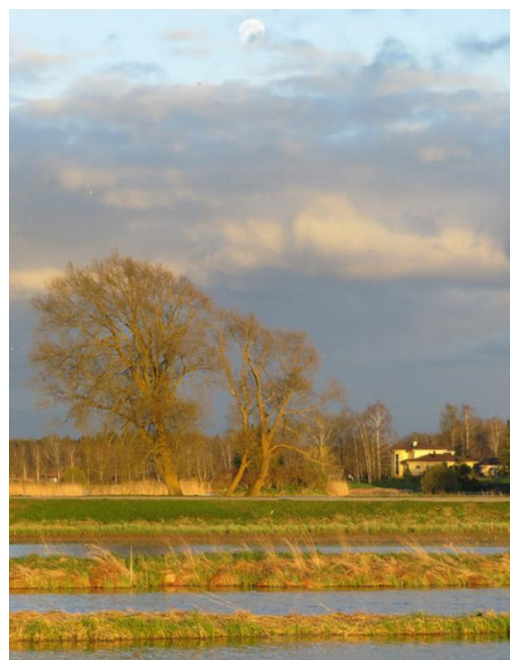

Viitaiainen kartanopuistossa. 2.5.2015 © Esa Heinänen

Ilta retkellä käytiin ensin paremmin tutustumassa vanhaan kartanopuistoon. Auringon viimeisissä säteissä oli viitaiainen innostunut lauluun ja vähät välitti meistä. Lähimmillään lintua pääsi parin metrin päähän. Toinen mielenkiintoinen puiston asukki oli kattohaikara joka oli rakentanut harvan risupesän kartanon savupiipun päälle. Kala-altaille löydettiin toinen pussitaisen pesä ja nähtiin muutama yksilö. Iltahuudossa päivän lajimääräksi saatiin hurjat 106 lajia!

Kartanopuiston poikamies risupesällänsä. 2.5.2015 © Marko Aho

Ilmatsalu ilta-auringossa. 2.5.2015 © Marko Aho

Sunnuntai 3.5.2015

Metsäkivinen Alam-Pedjan suolla. 3.5.2015 © Rami Vetri

Retken viimeinen aamu aloitettiin perinteisesti puoli kuuden aamiaisella. Seitsemän aikoihin lähdettiin yrittämään vielä kerran heinäkurppia Käreveren luhdalle. Olosuhteet eivät tälläkään kertaa olleet optimaaliset. Tuulta edelleen riitti ja maantien liikenteen humina kuului voimakkaasti. Ruskosuohaukka lenteli niityllä ja lukuisat kiurut varmistivat kyllä että hiljaista ei ainakaan ollut.

Käreveren kuuluisa kurppaluhta aamuauringossa. 3.5.2015 © Marko Aho

Puolen tunnin odottelun jälkeen joelta lensi suohaukka jonka määrittäminen ei heti osunut kohdilleen. Kameran avulla lintu kuitenkin tarkentui nuoreksi arosuohaukaksi! Lintu teki kierroksen luhdan yllä kunnes hävisi alajuoksun suuntaan. Mahtava elämys aamuvarhaisella kurppaniityllä!

Käreveren nuori arosuohaukka. Huomaa neljä harittavaa käsisulkaa, tummat kainalot, vaalea siiven takareuna ja selkeät päänkuviot. Lintu on mahdollisesti naaras koska sillä ei näy koiraan vaaleita höyheniä 3.5.2015 © Esa Heinänen

Päivän alkaessa näinkin hyvin, saatoimme hyvillä mielin jatkaa Alam-Pedjan suoalueelle. Edessä oli viiden kilometrin taival luontopolkua pitkin. Etukäteen ei ollut tietoa polun kunnosta näin tulvien aikaan joten bussi jäi polun alkupäähän parkkipaikalle. Alkuosa polusta kulki paikoin aarnimetsätasoisessa mänty- ja kuusimetsässä. Lahopuuta riitti yllin kyllin. Tulvametsät ja luhdat välillä rikkoivat maisemaa jossa kuljettiin hyväkuntoisia pitkospuita pitkin. Lajisto oli paikan mukaista, metsärastaita, sirittäjiä, vihervarpusia ja suon reunalla lukuisia metsäkirvisiä. Parin kilometrin jälkeen suuren suon reunalla polku vie hirsistä rakennetulle lintutornille. Sieltä oli mainiot näkymät silmäkantamattomiin jatkuvalle suolle.

Kirvisiä kuuntelemassa. 3.5.2015 © Esa Heinänen

Näkymät tornista suolle... 3.5.2015 © Marko Aho

... ja näkymät suolta tornille. 3.5.2015 © Esa Heinänen

Aamuvarhainen on paras aika vieraillla suolla ja tälläkään kerralla emme joutuneet pettymään. Tornista havaittiin mm. ukkometso, teeri ja isolepinkäinen. Kuvat © Marko Aho 3.5.2015.

Lintutornilta polku lähti kulkemaan suon toiselle puolelle ja sieltä metsän kautta takaisin maantielle. Yhdellä suosaarekkeella havaittiin retkelle uusi laji, harmaapäätikka. Muuten äänimaisemaa hallitsivat lirot ja metsäkirviset. Suon reunan taukopaikalla päästiin kuulemaan ja näkemään oikein kunnolla taivaanvuohia kun muutama lintu piti soidinta suoraan yllämme.

Välillä pitkokset olivat hakusessa, onneksi oikea reitti suonsilmäkkeiden läpi löytyi. 3.5.2015 © Marko Aho

Taivaanvuohi valmiina laskemaan päsejä suolle. 3.5.2015 © Esa Heinänen

Maantielle päästyämme, soitettiin kuljettaja paikalle ja matkaa jatkettiin soratietä Palupöhjan kylään, Emajoen rantaan. Täällä oli nähty viime viikkoina hyvin sorsia ja kahlaajia.

Bussi jätettiin kylän parkkipaikalle ja siitä käveltiin lyhyt matka joen rantaan. Ennen kuin pääsimme joen rantaan, tuli iso malamuutti tarkistamaan bussin sisällön. Kuljettajan avatessa oven ja ensimmäisten ehtiessä alta pois hyppäsi koira suoraan bussiin ja tyytyväisen näköisenä nokkotti bussin etuosassa parhaimmalla paikalla. Koira lähti bussista vasta kun suurin osa oli matkalla joen rantaan.

Ihailijoita koiralla riitti. Christer rapsuttaa ja Sissi ottaa kuvia. 3.5.2015 © Esa Heinänen

Oppaamme Palupöhjan kylässä. 3.5.2015 © Roland Vösa

Joenmutkan tulvalta löytyivät hetimiten kahdeksan jalohaikaraa ja kuusi jouhisorsaa. Liroja oli hyvin paikalla, samoin suokukkoja, taveja ja myös muutamia haapanoita havaittiin. Joen saarekkeesta löytyi pian mielenkiintoisempaa lajistoa kun ensi havaittiin harmaapäätikka ja sen päälle vielä koiras valkoselkätikka. Samaan aikaan käenpiika huuteli ja kohta vielä nähtiin palokärki ja käpytikka. Varsinainen tikkapaikka siis! Tikkojen jälkeen huomio kiinnittyi vastarannan pieneen lintuun joka istui joen ylle kaartuvan oksan päällä. Lintu osoittautui kauan kaipaamaksi kuningaskalastajaksi! Välillä lintu katosi ja syykin selvisi, niillä oli pesäkolo joen hiekkatörmällä.

Opaskoiramme korva osoittaa kuningaskalastajan istumapaikkaa. 3.5.2015 © Marko Aho

Tuuletus on paikallaan! Pirjo tyytyväisenä elikseen. 3.5.2015 © Roland Vösa

Kunkku taisi olla aika monelle toivelaji tällä retkellä joten elämänpinnoja tuli yhdelle jos toisellekin. Idyllisellä paikalla sijaitseva Palupohjan kylä oli mukava vierailupaikka. Uusia lajeja saatiin useita ja kyläläiset olivat ystävällisiä. Voi kun täällä olisi vielä kahvila!

Palupohjasta palattiin samaa tietä takaisin Hollywoodin mäen kahvilaan. Matkalla nähtiin vielä pyy kuusikon reunassa. Tarkoitus oli aamupäivän stajata mäen päällä ensisijaisesti peto- ja kurkilintuja silmällä pitäen. Kelin puolesta olosuhteet olivat mitä parhaimpia, hieman tuulta, nousevia ilmavirtauksia ja puolipilvistä.

Stajasta Hollywoodin mäellä, Laevassa. 3.5.2015 © Marko Aho

Hollywoodin mäki on tienoon paras paikka isompien lintujen havainnoimiseen sillä sen on ainoa isompi mäki muuten tasaisella alueella. Lisänä ovat vielä mäen alapuoliset tulvapellot ja ympäröivät laajat suoalueet jotka takaavat hyvä saalistus- ja pesimisolosuhteet peto- ja kurkilinnuille.

Mäeltä havaittiin toistakymmentä kattohaikaraa, tusina hiirihaukkoja, tuulihaukka, varpushaukka ja kymmeniä kurkia. Tulvapelloilla oli edelleen lampiviklo paikallaan, samoin mustaviklot ja kapustarinnat. Yksi sitruunavästäräkki löydettiin keltavästäräkkien seurasta. Parin tunnin stajauksen jälkeen lännestä lensi pari isompaa petolintua. Lähemmäksi päästyään lintujen ala- ja yläpuoli näyttäytyi selkeänä jolloin määrittely varmistui pikkukiljukotkaksi. Linnut jopa intoutuivat soidintamaan edessämme, tehden upeasti äkkilaskuja ja nousuja! Retken toivotut lajit saatiin siis lähes kaikki plakkariin kun oli aika suunnata kohti Tallinnaa. Retken lajimäärä ylsi Hollywoodin jälkeen hurjaan 130:een! Hyvä tulos Vapun aikaan sisämaassa ilman rannikon lajeja.

Paluumatkalla jaettiin lajiveikkauksen palkinnot, tällä kertaa palkintona olivat Jorma Tenovuon Utön linnut kirjat sekä Vana Tallinna pullo ja Kalevin suklaata. Paras veikkaus osui paremmin kuin kohdilleen, voittaja veikkasi tasan 130 lajia. Toiseksi tullut pääsi vain yhden lajin päähän ja kolmatta sijaa tavoitteli jo kolme henkilöä. Tallinnaan saavuttiin kuuden aikaan ja satamaan mentiin jälleen Rimin kautta josta sai ostettua tuliaisit Suomeen. Helsinkiin saavuttiin puoli kymmenen illalla Tallinkin Superstarilla.

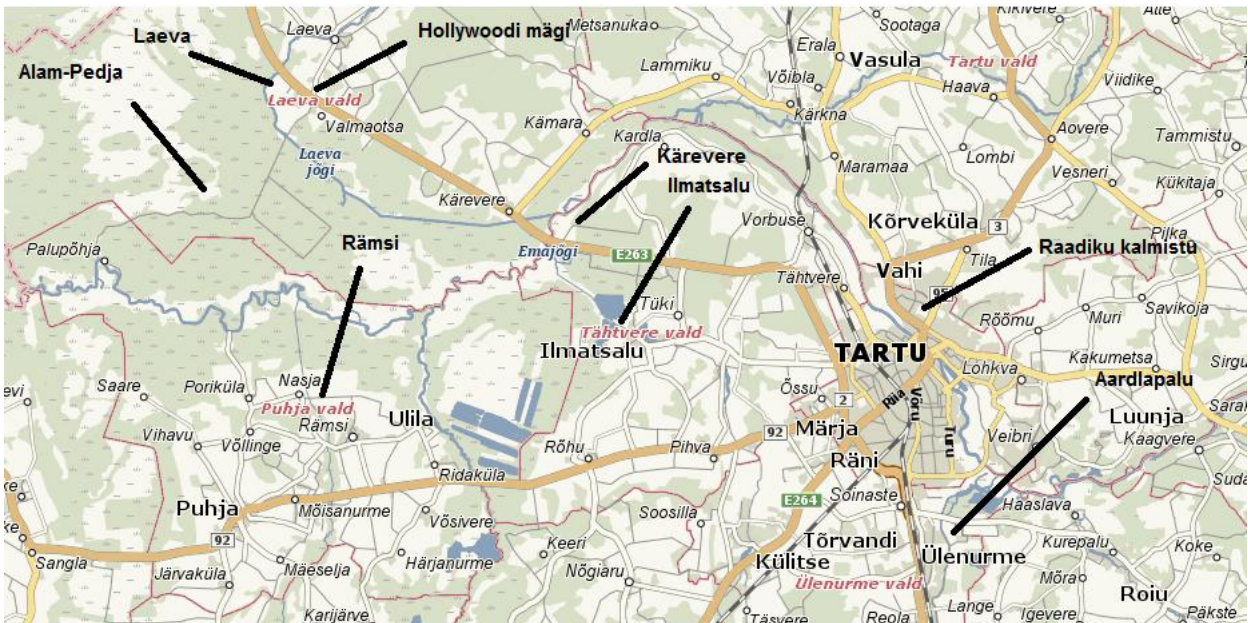
Tarton seutu osoittautui monipuoliseksi ja varsin linturikkaaksi alueeksi. Retkeily on varsin vaivatonta ja koska lintupaikat sijaitsevat lähellä toisiaan, matkoihin kuluu aikaa todella vähän. Vapun ajan tulvat tarjosivat monipuolisen kattauksen lintuja, kahlaajista ja vesilinnuista alkaen. Parhaiden lintupaikkojen lisäksi alueella on monta muuta mielenkiintoista lintukohdetta, joten varsin monta paikkaa jäi myös seuraaville retkikerroille.

Paikallinen pikkukiljukotka Laevassa. 3.5.2015 © Esa Heinänen

Mielenkiintoista kiikarissa ja kaukoptuksessa. 3.5.2015 © Marko Aho

Tringan kevätretken lintupaikkoja. Ilmatsalussa oli tukikohtamme, Ilmatsalu motelli. Aardlapalussa ja Raadikun hautausmaalla retkeiltiin 1.5., Ilmatsalussa ja Laevassa 2.5. ja viimeinen päivä 3.5. Alam-Pedjassa ja Laevassa. © Regio

Retken lajit

Silkkiuikku Härkälintu	Töyhtöhyppä Suokukko Taivaanvuohi Lehtokurppa	Peukalainen Rautiainen Punarinta Satakieli	Vihervarpunen Käpylintulaji Punatulkku Nokkavarpunen
Merimetso Harmaahaikara Kaulushaikara Jalohaikara Kattohaikara	Mustapyrstökuiri Kuovi Punajalkaviklo Mustaviklo Valkoviklo Metsäviklo Liro Lampiviklo Rantasipi	Mustaleppälintu Pensastasku Kivitasku Mustarastas Laulurastas Punakylkirastas Räkättirastas	Keltasirkku Pajusirkku
Kyhmyjoutsen Pikkujoutsen Laulujoutsen			
Metsähanhi Tundrahanhi Valkoposkihanhi	Pikkulokki Naurulokki Kalalokki Tuhkaskälökki Harmaalokki Kalatiira Mustatiira	Hernekerttu Pensaskerttu Mustapääkerttu Sirittäjä Tiltalti Pajulintu	
Haapana Harmaasorsa Tavi Sinisorsa Jouhisorsa Lapasorsa Heinätaavi Tukkasotka Telkkä Isokoskelo	Kesykyyhky Sepelkyyhky Uuttukyyhky	Hippiäinen Kirjosieppo Pyrstötiainen Pussitiainen Viitatiainen Hömötiainen Sinitäinen Talitäinen	
Haarahaukka Merikotka Pikkukiljukotka Ruskosuohaukka Sinisuohaukka Arosuohaukka Varpushaukka Hiirihaukka Sääksi Tuulihaukka Nuolihaukka	Käki Kuningaskalastaja Käenpiika Harmaapäätikka Palokärki Käpytikka Valkoselkätikka Pikkutikka Tammitikka Kiuru	Pähkinänakkeli Puukiipijä Isolepinkäinen Närhi Harakka Naakka Mustavaris Varis Korppi	
Pyy Teeri Metso Fasaani Nokikana Kurki Kapustarinta	Törmäpääsky Haarapääsky Räystäpääsky Metsäkirvinen Niittykirvinen Keltavästäräkki Sitruunavästäräkki	Kottarainen Varpunen Pikkuvarpunen Peippo Viherpeippo Tikli	

Pikkutylli

Västaräkki

Hemppo